

SEMBRA

A la cova de Betlem

Santa Cova, santa Cova
quin tresor tens amagat!
Serà ric aquell que el troba
mes per una eternitat.

J. Verdàguer

Cal·lecció Santa

Ajuntament de
Mollet del Vallès
Arxiu Històric
Municipal

DESEMBRE 1951

CIRCULAR N.º 25

GASEOSAS Y SIFONES

VILA ARNAN

Depositarario de la Cerveza «MORITZ» y de las acreditadas bebidas de frutas

NARANJADA «D» - LIMONADA «D» - MENTA «D» - ESPUMI

CSM

Luís Durán, 74-76 - Teléfono 107

Mollet del Vallés

FOTOGRAFIA

J. Coma

C. Ventalló, 4

Mollet

MERCERIA

Mercedes

Antigua "Casa Drapalre"

Jaime I, 99

Mollet

CALÇATS

PUMAN

Mollet del Vallés

RESERVAT

LA COMERCIAL

CASA PALUA

Reparar quants articles necessitin per a l'organització de tota classe de festes

Jaime I, 101

Mollet

Reparación de toda clase de calzado

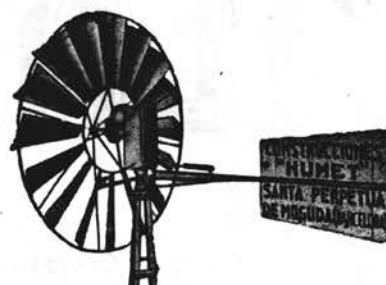
RAMON COLL

Berenguer III, 162

Mollet

Construcciones HUMET

SANTA PERPETUA DE MOGUDA

LIBRERIA, OBJETOS DE ESCRITORIO
GRAN SURTIDO EN FIGURINES

Francisca Roselló

San Vicente 6

Mollet del Vallés

El calzado de confianza y buen precio lo
encontrará en

CALZADOS "RAMBLA"

Berenguer III, 42 (frente Ateneo) - Teléfono 133
MOLLET DEL VALLES

Droguería

ARMENGOL

Berenguer III, 30

Mollet del Vallés

Juan Pujadas
PINTOR

Berenguer III, 96

Mollet del Vallés

Foto estudio COLLELL

Laboratorio fotográfico para aficionados,
revelados, ampliaciones, copias, etc.

Berenguer III, 21

Mollet del Vallés

PERFUMERIA y MERCERIA

EL CENTRO

JAIME I, 71

MOLLET del VALLES

Local confortable dotat
de bona calefacció.
Bar cèntric i acreditat.
El preferit de tothom.

«CADA TERRA FA SA GUERRA»
diu un adagi català,
i respon el castellà:

«CADA MAESTRILLO TIENE SU LIBRILLO»
mentre molts van exclamant:

«TOTHOM BAIXA LES ESCALES COM VOL»

En l'origen de les dites expressions populars,
radica el triomf del

“FUTBOLIN”

El més emocionant esplai
de l'època, que delecta
a petits i grans

Bar Granja Pou

doncs «baixant les escales a la nostra manera», i posant en pràctica el nostre «librillo», és com ens hem captat la confiança i simpatia del públic a qui molt distingim i a qui garantitzem no abandonar mai la norma de conducta nostrada.

Aperitius diversos.
Extens assortit en tapes.
Cafè exprés i Licors.
Cafè amb llet i pastes.
Fiambres i «Bocadillos»
Desdejunis i Ressonons.

Servei esmeradíssim.
Gèneres de Primera Qualitat
Serietat, bon tracte i amabilitat
sinònim sempre de
BAR GRANJA POU - MOLLET
Berenguer III, 32 - Telèf. 73

Pintura y Decoración en general

José Masdeu

Lufs Durán, 61

Mollet

La Marinette

CUBIERTOS ECONOMICOS

Plaza España, 5

Teléfono 40

Mollet

FARMACIA

J. Almeda

Análisis clínicos - Graduación de vinos

Berenguer III, 64 - Teléfono 55
Mollet

Lampistería y Electricidad

JOAQUIN GUASCH

JAIME I, 65

MOLLET

Industria Ciclista de V. SOLÁ

FABRICA de CUADROS y ACCESORIOS de ALTA CALIDAD para BICICLETAS y MOTOS

Esta casa ofrece a su distinguida clientela su moderna instalación para niquelado, plateado y cromado de toda clase de artículos, como radiadores y para-choques de coche, planchas eléctricas, etc.

Plaza España, 13 - Teléfono 38

MOLLET DEL VALLES

Paja

Alfalfa

Forrajes

Piensos

MANUEL CODINA

Máquinas para la clasificación y limpia de trigos y cereales para siembra

Luís Durán, 49 - Teléfono 99

MOLLET DEL VALLES

Especialidad en
MUEBLES de ESTILO

JAIME I, 15

DROGUERIA y PERFUMERIA

"LA FLOR"

Plaza Caudillo, 1

Mollet del Vallés

Confección y reparación de paraguas

PARAGUAS LIDIA

JAIME I, 82

MOLLET DEL VALLES

VITAL SEGURO, C. A.

REPRESENTANTE: D. CREUS

Torras y Bages, 17

MOLLET DEL VALLES

Sumari

El Congrés Eucarístic	Rvd. Antoni Briva. Pvre.
Mollet i la Fe	Josep Vilà Terradellas
La moral en el matrimoni	Dr. Jaume Vilaseca
Periòdics i butlletins locals	Martí Pou Torrents
Altres publicacions	Josep M.ª Suñé
Pre i protohistòria de Mollet	Josep M.ª Suñé
«Pesebres y pesebristas»	José M.ª Parera
Desembre 1945 - Desembre 1951	J. M.ª Suñé
«Nuestras conferencias»	Jaime Armengol

i les acostumades seccions

D'altres temps - Dates i dites - Vida religiosa

Vida del Centre, etc.

Als nostres socis

Amb aquest número entrem en el tercer any de SEMBRA. Pas a pas, com els infants en aprendre a caminar, hem anat donant realitat a aquelles paraules del nostre president al aparèixer la primera circular. Haviem de lograr un veritable llaç d'unió entre els socis i la Junta a través de SEMBRA i s'ha lograt, esperant-se'l avui a totes les famílies catòliques amb veritable impaciència i essent segura la reclamació quan en el repartiment se n'extravia alguna.

Varem començar modestament introduint el passat mes d'Agost el gran millorament en l'impressió, extensió i disposició que de moment regeix però l'anhel de tots era fer un extraordinari que fos quelcom digne d'admirar. No va ésser factible la passada Festa Major per dificultats diverses però sí ho ha estat aquest final d'any i això gràcies a la col·laboració de tots.

Esperem que aquest modest treball nostre en pro de SEMBRA, que no serà el darrer ni el definitiu, sigui ben rebut per tothom i no ens resta més que, al donar començ el nou any 1952, any del Congrés Eucarístic, oferir-nos com sempre al servei dels alts ideals del Centre o sia treballar al costat de la Santa Mare Església per A MAJOR GLORIA DE DEU.

La Junta Directiva

El CENTRE PARROQUIAL desitja a tots, socis i familiars,
un centurós i cristià any 1952

1952, any del "nostre" Congrés Eucarístic

L'home es un projecte, diu Gabriel Marcel. L'existència de l'ésser contingent, finit, segons el metafísic espanyol Zubiri, és «realitzar-se». Ens sembla més acurat. L'afany de realitzar-se a sí mateix, d'assolir la plenitud de la pròpia personalitat dóna sentit i direcció concreta a la pròpia existència. Enmarcat en l'exemplarisme cristià, aquest afany es anomena perfeccionament o santificació.

L'any 1943, el Papa Pius XII en la carta encíclica «Mystici corporis» ensenyava al món fondàries insospitades i sublimitats excelses d'aquesta obra cristiana. La santificació es una cosa vital i orgànica, privada i social. Per voluntat de Déu el cristià ha de desenvolupar la seva vida formant part del Cos místic de Jesús i amb els medis que ell li posi a l'abast. En aquests dos últims anys, el món catòlic ha sentit més que mai l'unió que li es essencial i ha pres consciència de la pròpia vitalitat: L'Any Sant a Roma el 1950 i l'extensió del jubileu a l'Església universal han estat ocasions de demostrar davant del món que el Catolicisme conserva tota la seva vigorosa vitalitat. Han estat, sobre tot, mitjans de realització cristiana, de santificació personal.

Barcelona es prepara per un altre magne aconeixement d'ordre universalista i de significació eminentment catòlica: El XXXV Congrés Eucarístic Internacional. Es el primer Congrés Eucarístic Internacional que té lloc després dels luctuosos aconeixements dels últims anys. El Papa Pius XII l'ha anomenat «El meu Congrés Eucarístic» i el món cristià sembla fer chor amb la veu del Sant Pare. Judicant per les noves publicades en els Butlletins del Secretariat General, el «nostre» Congrés Eucarístic tindrà proporcions veritablement extraordinàries. L'Església universal vol trobar-se agenollada als peus de Jesús Sagramentat formant una unitat inclús externa i sensible.

L'essència del Congrés Eucarístic es l'estudi i el culte de Jesús Sagramentat. Des de les primeres amb que SEMBRA comença el seu tercer any, fa constar el propòsit del Centre de vibrar a l'impuls d'aquest anhel universal de devoció eucarística. Som una cèl·lula de l'Església catòlica i una unitat de la diòcesis barcelonina i aquests títols ens obliguen i esperonen a posar el nostre granet de sorra en el magne aconeixement. Hem d'intensificar els coneixements, massa sovint molt migrats, sobre el misteri eucarístic i sobre tot hem d'augmentar la devoció de Mollet per el gran Presoner d'amor. L'assistència a la missa dominical, la major unió amb el sacerdot oferent, la freqüència en la comunió..., son altres tantes maneres pràctiques d'aprofitar la gràcia del Congrés. Prendre part en les sessions d'estudi setmanals, en les conferències i en quants actes s'organitzin, serà un mode concret de fer del XXXV Congrés Eucarístic Internacional el «nostre» Congrés Eucarístic.

El Centre accepta i agraeix totes les iniciatives que li siguin suggerides sobre aquest assumpte. No hi ha dubte de que el nostre poble necessita de l'impuls benèfic que li ha de produir la vibració intensa per tot lo que es refereixi a Jesús Sagramentat.

RVND. ANTONI BRIVA, PVRE.
Consiliari del Centre Parroquial

MA RIQUESA

I

Quan a l'hora roenta del migdia
los ulls al cel aixeco
i, com uns rossos ordis
ja a punta de falç encès l'obiro;
—Hermós es vostre camp, Senyor— exclamo.
Mes ai! per esperar les àurees messes
enviau-me'n, si us plau, alguna espiga.

II

Quan en la nit serena
en lo jardí de les estrelles miro
florir els lliris que cap vent esflora
ni fa malbé cap peu salvatge, exclamo:
—Hermosos son vostres vergers, oh Altíssim!
Mes en mon llarg viatge
per bàsem de mes penes
enviau-me una flor des de l'altura.

III

Mes, al matí, quan en la Taula angèlica
als peus mateixos de Jesús me trobo:
—Bé en sou de rics— dic a la nit i al dia.
Mes jo, al cel he robada
la riquesa dels àngels patrimoni,
l'Espiga del Sagrari:
Tinc en mon cor lo Lliri de la Glòria.

MOSSEN JACINT VERDAGUER

Mollet i la Fe

Tenim fe els molletans? Jo crec que una immensa majoria sí.

Mollet, abans de la Guerra de Lliberació, començà a despertar d'un llarg període de refredament envers les coses de Déu. Vers els anys 1932 i 1933 l'assistència als actes religiosos era bastant minvada com també eren pocs els que rebien a Jesús Sagrat. Quan començava a arrelar fort la fe en el cor de molts molletans, va esclatar la guerra que ens feu guardar en el caliu de les nostres llars, el nostre fervor i la confiança en Déu. Tots recordem com després de la Lliberació, la vila de Mollet celebrà amb tot l'esplendor possible i força pietat, diversos actes d'agraïment a nostre Senyor per haver guardat nostres vides i llars.

Tot això vol dir que els molletans d'ara som bastant fervorosos però tenim una classe de fe que molt bé se li diria feta amb eixamplos. No ens priva de faltar a Missa i treballar en diumenges i festes de precepte, ens permet el luxe de gaudir de qualsevol espectacle per immoral que sigui, permet la deixadesa en la vigilància i educació dels fills creient molts que als catorze anys ja acaba la seva missió sense deturar-se a pensar que tant si els fills es posen a treballar com si cursen estudis superiors el deure de pares els obliga a vigilar amb molta més atenció —doncs l'edat es més perillosa— la conducta i adaptació dels fills en la nova etapa de la seva vida. Un mal company, un professor de mala conducta o perverses intencions, un mal llibre, una noia dolenta i molts d'altres perills que els rodejen, poden ésser causa de la seva perdició. I, per no citar més que les quatre coses principals, deixem morir als nostres familiars sens poguer reconciliar-se amb Déu, per no espantar-los, per el què diran, per deixadesa moltes vegades.

El nostre fervor fimbreja davant qualsevol orador improvisat que parli contra la nostra fe. Les riqueses i esplendors de nostres esglésies son mantes vegades motiu de discussió sens tindre en compte que a Déu li devem tant que es molt poca cosa lo que li podem ofrenar els mortals com a prova de la nostra veneració i agraïment. Els sacerdots son motiu de polèmica carregant sobre les seves espatlles culpes inexistents i fent-los moltes vegades responsables de la fragilitat de les nostres creences. Si entre dotze apòstols hi hagué un Judes, hem de fer-nos càrrec de que no tots els sacerdots han d'ésser necessàriament bons i que la nostra fe no ha d'estar lligada a coses humanes i circumstancials.

Volguem tindre una fe veritable! Diuen que no es fuster qui no treballa la fusta, doncs tampoc es cristià qui no fa obra cristiana. La fe sense les obres es morta.

Tots a una, cada un des del lloc que Déu li ha

Vida Religiosa

Filles de Maria. Celebraren la festa de la Patrona, la Verge Immaculada, amb força esplendor. Comunió general, ofici solemne i trissagi cantat foren les ofrenes que feren a la Mare celestial, com a culminació del trídium de preparació que tingué lloc els dies 5, 6 i 7.

Santa Llúcia. Les modistes festejaren llur Patrona amb una Missa, a les 9, molt concorreguda i en ella, com es tradicional, es repartiren les estampetes de la Santa.

Visita domiciliària de la Sagrada Família. El 13 de Gener celebrarà l'Associació la seva Festa Patronal i amb ella seria anhel de la Junta, la creació d'algun nou chor que s'unís als ja existents. Totes aquelles famílies que no rebin encara la visita de la Sagrada Família una vegada al mes, poden demanar-ho a les Senyores Zeladores.

senyalat, l'obrer en el taller, el pagès en el camp, el comerciant a l'establiment, l'industrial a la fàbrica, el mestre a l'escola, les autoritats al lloc que tinguin assignat, els sacerdots a la Parròquia, tenim de lluitar amb fe i braó perquè la nostra vila de Mollet sigui l'espill on pugui mirar-se la comarca tota i tots els molletans, convençuts i practicant amb sinceritat la doctrina de Crist, poguem entonar fervorosament el CREC EN UN DEU, PARE TOTPODEROS...

V.

La moral en el matrimoni

Molta gent, des de primer de novembre d'aquest any, fa comentaris sobre el discurs que el Sant Pare feu als assistents al Congrés de l'Unió Catòlica Italiana d'Obstetrícia i en particular a les llevadores amb data 29 d'Octubre de 1951.

El punt primordial que ataquen els detractors d'aquesta alocució és una doctrina atribuïda al Papa i que pot sintetitzar-se: «Per salvar el fill deu matar-se la mare». Cura amb la tergiversació de les paraules! El Sant Pare no va dir cosa semblant! Procurarem aclarir aquesta qüestió encara que no podent donar en una curta nota tot el contingut del discurs, pot consultar-se per més ampliació «Ecclesia» n.º 539 i «Cristiandad» n.º 185.

Cal pensar que els que es posen en contacte

més vegades amb les futures mares són les llevadores i això fa recomanar que tinguin una competència eficient ajuntat però amb el sentit i formació catòlica. Remarquem que el Senyor ha fet totes les coses de la terra, i que l'home ha estat creat per servir a Déu i no per criatura i que en quant a les obres té també obligacions amb la societat.

Home es el «nen» encara que no hagi nascut i tot ésser humà rep el dret a la vida immediatament de Déu, no dels pares ni de cap autoritat humana. Per això, no hi ha cap home, cap autoritat humana, cap ciència, cap «indicació mèdica» per poder disposar deliberadament *directament* sobre una vida humana innocent, es a dir, per destruir el fruit com a fi o com a medi, per un fi bo, quin es el de salvar la

mare. Pius XII ho diu ben clar: «Salvar la vida de la mare es un fi noble, però la mort *directa* del nen com a medi per salvar la mare no es lícita». I en aquest punt hi han hagut les grans discussions malgrat que sempre la moral catòlica ho ha ensenyat així i així s'ha d'admetre i complir si es que de veritat volem seguir la religió catòlica, la veritable, lo que vol dir estar relligats amb les doctrines de Crist. Per damunt de qualsevulla indicació mèdica o llei humana s'hi aixeca la Llei immutable de Déu.

No son, amics, els fills una carga insoportable per als pares; es mentida tot això. Ho son les lluites internes entre els homes, les enveges, les mentides, les passions, les infàmes, que els desvien de la seva veritable missió.

En el cas concret del matrimoni el fi fonamental es la descendència. Quin benestar s'hi respira a la taula del pare amb l'esposa i els fills reunits! Diu el Salmista que ells son la recompensa del just, com l'esterilitat es moltes vegades càstig del pecador. Ja sabem que molta gent es mofen de les famílies amb molts fills; es igual. Pensem allò que s'escriu del malvat: «La teva posteritat sigui condemnada al extermini i en la generació vinent no s'en senti ni el nom».

No hi ha dubte en que hi han cassos molt delicats en que no es pot exigir el risc de la maternitat ans el contrari deu ésser absolutament evitat. En tals cassos cal aconsellar la «no maternitat» i es llavors quant es demana als metges o llevadores alguna tècnica o forma d'evitar-la. La contesta es una tan sols, l'abstinència a tota actuació complerta, de la facultat natural. I cal tindre molt present que Déu no obliga a lo impossible com molt bé diu Sant Agustí, i que quant mana fa l'advertència que cada u faci lo que pugui i quant no pugui demani a Déu que Ell sempre l'ajudarà a poguer. Per tant la veritable finalitat del matrimoni es la procreació i educació de la nova vida estant tot lo demás subordinat a aquest fi primordial. La vida perfecte dels esposos seria l'entrega total dels pares en benefici dels fills.

El mateix Creador ha disposat que en el matrimoni els esposos experimentin una felicitat en el cos i en l'esperit, però així com en els aliments i begudes

no es deu ésser exagerat, també en la vida conjugal un no deu abandonar-se sens fre als impulsos dels sentits. L'us de la natural disposició generativa es moralment lícita sols en el matrimoni i sols en el servei i ordre del fi del mateix. La felicitat del matrimoni està en raó directe del respecte mutu. Per lo tant no busquem plaers i comoditats en el matrimoni que a dir veritat porta més deures que plaers.

I per acabar manifestem que d'una manera absoluta cal rebutjar totes les insinuacions que puguin fer-se per impedir que vingui al mon un nou nat. Mai ningú té de demanar-ho a cap metge o llevadora, ni cap d'aquests pot accedir, ni ningú col·laborar-hi. Per sort a la nostra terra pocs cassos es presenten d'aquesta aberració paternal que es un veritable homicidi amb l'agravament d'atentar contra un innocent.

Benvinguts i volguts siguin els fills.

DR. JAUME VILASECA

«De la mateixa manera que Jesucrist enriqueix les seves noccs místiques amb l'Església amb les preciosíssimes perles de les gràcies divines, així mateix es complau en enriqueix el Sagrament del Matrimoni amb dons inefables. Aquests dons son particularment, totes aquelles gràcies que son necessàries i útils als esposos per conservar, augmentar i fer cada volta més perfecte i sant son recíproc amor, per a observar l'obligada fidelitat conjugal, per a educar sàviament amb l'exemple i la vigilància als fills i per a portar cristianament les càrregues imposades pel nou estat de vida».

PIUS XII

Amb tota seguretat aquest número de SEMBRA arribarà a moltes mans que contemplaran nostra circular per primera vegada. Llegint-lo veuran l'intensa activitat del Centre en pro de la formació cultural i moral del nostre poble i com ningú que vulgui dir-se catòlic o bon molletà pot negar la seva col·laboració.

Inscriu-te avui mateix soci del Centre Parroquial

Consoci: Comprant als anunciants de SEMBRA ajudes a la mateixa vida i esplendor de la nostra circular

Periòdics i butlletins locals

No fem aquest article amb la intenció de fer història de lo que podríem dir-ne «Premsa local», doncs no contem amb el suficient material per a fer-ho d'una manera clara i completa.

Ens limitarem al material que posseïm i a les referències que d'algunes publicacions hem pogut obtenir, ja que durant els anys que van de 1910 a 1919, hi hagué periòdic que es publicà un número amb un nom i a la setmana següent apareixia amb un altre.

La creació de tots els periòdics publicats a la nostra població, fou una part deguda a les circumstàncies polítiques, i el restant es format per butlletins o portantveus de les vàries entitats de la vila.

Dels periòdics publicats per els partits polítics —quasi tots en temps d'eleccions— no podem, ni creiem necessari reproduir-ne cap nova o escrit, ja que la literatura i estil dels articles publicats, era barroera i insultant, i les paraules escrites per atacar al contrincant eren de les més feridores.

Dels números que guardem en el nostre arxiu trobem que el primer periòdic que es publicà a Mollet, fou el titulat «El Bon Molletà», que sortí el n.º 1 el mes de març de 1911, amb la particularitat que dessota el títol hi havia la següent nota: «Se reparteix de franch» i la publicació no s'assegurava si seria quinzenal o mensual.

D'aquest periòdic no ens ha estat possible obtenir més dades que les escrites, per lo que no podem fixar si la seva vida fou curta o llarga, no obstant creiem poder afirmar que els editors de «El Bon Molletà», llançaren el primer número al carrer, amb l'anhel i ambició de fer d'ell un periòdic local digne de la població.

Pocs anys després eren «El Vit de Bou», (Febrer de 1916), «El Bernat Pescaire» (Març 1916) i «La defensa» (Agost 1918) nascuts tots ells en pe-

ríode polític-electoral. Com ja havem senyalat abans i segons podem veure per les dates de publicació, eren creats per a fer una campanya electoral més intensa. Fetes les eleccions, molts deixaven de publicar-se.

El mes d'agost de l'any 1921 apareixia un nou periòdic. «Nostre Ideal» —Periòdic de Cultura— publicà dos números cada mes, algun mes sols un, fou el seu fundador i director el malaguanyat i plorat Josep Sans Rossell (a. C. s.), autor de la major part dels articles de fons i redactor de les moltes noves d'informació publicades. Prop de 150 números comptà de vida «Nostre Ideal», ja que la seva publicació durà fins a principis de l'any 1936, essent per tant la seva col·lecció la més important i la que més fonts d'informació local pot proporcionar-nos.

El primer de març de 1930 apareix a màquina i sense nom el que al mes següent es titularia «Ros i Campaña», n.º 3 ja imprès, i al més següent «Voluntat», portantveu dels obrers de dita fàbrica de sedes. Hem tingut a les mans fins el 14 de setembre del mateix any.

L'any 1931, aparegué «Lluita» —Portantveu del C. C. R., periòdic de Política, Cultura i Esport— el darrer número publicat fou a començaments de l'any 1934.

El mes de gener de 1931, el Foment de la Sardana publicà el seu butlletí «Nostra Veu». El Consell Directiu encarregà les tasques de publicació a un cos de redacció i ja des dels primers números fou «Nostra Veu» esperat cada mes amb afany en les llars dels sardanistes molletans. El seu contingut, ple d'articles, amb polèmiques i controvèrsies sensates, notícies de sardanes d'arreu de Catalunya i informació general, era llegit i discutit amb entusiasme per tothom. El darrer número publicat (n.º 44) fou en el mes de Juliol de 1936.

«El Despertar del Vallés» —Defensor de los Trabajadores—. Publicà el primer número el mes d'octubre de 1931 i sols aparegueren uns cinc números, deixant de publicar-se l'any 1932.

El Grup Excursionista Fotogràfic, publicà el butlletí «Excursionisme»; es publicaren 7 números de l'any 1933 a l'any 1936.

«Realitats» (1933) periòdic creat per ajudar la propaganda electoral de determinat partit; la seva vida fou curta ja que el número darrer, el 4, es publicà el mes de gener de 1934.

Durant la guerra civil, l'Associació de Pares dels Alumnes de les Escoles de Mollet, publicaren, també, un butlletí mensual titulat «Inquietuds» i en ell col·laboraren professors i alumnes. El número 1 es publicà el mes de setembre de 1937 i el darrer, el n.º 5, el dia 5 de gener de 1938.

Tots aquests periòdics i butlletins formen una bona recopilació d'arxiu per a estudiar la vida política i social de la nostra vila, malgrat que l'espai de temps que comprenen és relativament curt.

Un altre dia, ajudant Déu, ens ocuparem de les notes de Mollet, publicades en les columnes de la premsa barcelonina i que gràcies a l'entusiasme i amor que sentia per Mollet el senyor Vicenç Plantada i Fonolleda aquestes daten de l'any 1881 fins a 1912, en diferents periòdics i revistes de la capital.

Després altres corresponsals han enviat llurs cròniques als principals diaris i avui juntades totes son una curiosa i valuosa crònica de setanta anys de vida de Mollet.

De l'any 1949 fins avui, s'han publicat, i algunes d'elles es publiquen encara, les següents circulars, les quals son destinades exclusivament als socis de les entitats respectives:

«Pregón Juvenil» del FF. de JJ. de F. E. T. y de las J. O. N. S.

«Circular» del Club Recreativo de Mollet.

«Amistad» dels AA. AA. de l'Academia Mollet

«Enceste» del Club de Baloncesto Mollet.

«Sembra» la nostra volguda circular que avui cel·lebra l'aparició del seu número vint-i-cinc i esperem que Déu voldrà que durant molts anys puguem celebrar altres aniversaris.

M. P. T.

Altres publicacions

Com a complement d'aquest documentat treball del consoci Pou volem exposar en poques línies les publicacions donades a l'impremta, no com a periòdiques, sino com a obres completes. En realitat poques han estat, doncs si bé l'afany d'escriure en tot moment ha donat proves de la seva vitalitat i butlletins locals i provincials s'han vist omplenats de firmes molletanes, l'evident i elevat cost de la publicació d'un llibre i tal vegada també la manca d'ajuda d'aquells que haurien pogut i fins a cert punt debien, ha fet que projectes importants haguessin de quedar en el pla de les meres utopies. Sabem d'un esboç històric de Mollet, de molt interès, que dorm qui sap on des de fa uns 20 anys per no haver trobat aquesta ajuda.

Les primeres i més interessants obres son les de Vicenç Plantada i Fonolleda, titulades: «Geografía local de Mollet del Vallés», «Teorías para impedir la formación del granizo y el desarrollo del viento en los días tempestuosos» i «Algunos amigos íntimos del agricultor»; d'aquesta última se'n conserva un exemplar a l'arxiu del Centre i de les altres a la Biblioteca Central de la Diputació. Totes elles foren publicades els anys 1880 i 1881.

Del 1911 guardem un «Manual para uso de la Asociación de Hijas de María de Mollet del Vallés», que lo únic que té de local es la coberta o títol ja que tot lo demás era de caràcter general.

I dels últims temps abans del 1936 sabem l'existència d'un monòleg de Llorenç Marrugat a l'estalvi.

De després del 39 guardem «Fórmula sencillísima para saber repartir todas las sardanas» original del sardanista Josep Cluet i les «Nociones fundamentales para el buen desarrollo del niño, durante la primera infancia», del Dr. Jaime Feliu, que més que llibres, son follets de 12 pàgines publicats els anys 1947 i 1945 respectivament.

No parlarem aquí dels reglaments de les diferents Entitats que serà tema per un altre i interessant article però sí volem deixar sentat que el Centre, mitjançant la Secció Biblioteca-Arxiu, té projectada alguna edició per més endavant lo que vindria a omplenar el buit que en aquest aspecte es deixa sentir al nostre volgut Mollet.

JOSEP M.ª SUÑE

Pre i protohistòria de Mollet

Té realment Mollet una pre i protohistòria? Deu tenir-ne, mes fins avui res en concret en sabem en quant al seu terme, no així dels contorns on van ésser nombrosos els restes dels antics moradors.

Les primeres dades que tenim ens arriben de Vicenç Plantada i Fonolleda qui visqué a finals del segle passat i començ de l'actual essent per lo tant gairebé contemporani dels primers passos de la ciència arqueològica. És ell qui ens parla d'un desaparegut dolmen en terme de Mollet i ell es també qui ens diu de l'existència del de Can Traidor i varis presumptes menhirs a Gallecs; avui, dels uns no en queden restes i els altres no tenen res que veure amb monuments megalítics.

Menció especial mereix la «Pedra Salvadora» que fins l'any 1937 estigué en un turonet darrera el cementiri junt a l'antic camí de Palaudàries i que dissortadament fou rompuda i traslladada. Avui sols en resta una junt al dit camí i molt aprop d'on era l'autèntica, aquella des de la que els nostres avantpassats beneien el terme una vegada a l'any. Es digué molt que era part d'un enderrocat dolmen, cosa que avui no podem afirmar tenint que conformar-nos amb son record.

En la literatura arqueològica vallesana es fa menció d'un «dolmen entre Mollet i Montornès encara molt ben conservat» citat per Mn. Norbert Font i Sagué en el Butlletí de l'Associació d'Excursions Catalana i que ha passat d'un autor a altre sense afegir-hi més. El Dr. Pericot en «La civilización megalítica catalana y la cultura pirenaica» el cita i dona com a probable la seva existència, mes nosaltres, malgrat haver sortit diferents vegades amb intenció de localitzar-lo, no ho havem lograt.

Passant als termes lindants amb el nostre, son varies les troballes que s'han anat realitzant i que ens animen a continuar la tasca que ens hem imposat i en primer lloc cal citar els sepulcres neolítics de fosa descoberts a la bòvila Bellsolà, de Moguda i a la de Can Torrents de Montornès, es a dir, en indrets que deixen entremig les terres molletanes. En els dos llocs s'han trobat eines polides i fragments ceràmics que es conserven i poden admirar-se als Museus de Barcelona i Sabadell respectivament. A la col·lecció Sala de Vic, s'admiran 7 destrals de pedra pulida que es diu procedeixen de Martorelles sens afegir més (ereh les conegudes «pedres de llamp»).

Deixant ja lo neolític per ocupar-nos plena-

ment de la Cultura Ibèrica no es secret per ningú que la nostra comarca estava materialment sembrada de poblats essent llocs predilectes d'habitació els turons més enlairats; exemples en tenim a Les Maleses (Montcada), Castell Ruf (Martorelles) i Sant Miquel (Montornès) per citar únicament els que més directament ens afecten. Aquests primitius pobladors coneixien i cultivaven la vinya, cereals i oliveres, teixien rústegues teles a ma i aimaven la caça per lo que no es temerari suposar que baixarien sovint a les frondoses vernedes que cubrien les voreres del Besòs i que per lo tant no deixa d'ésser possible la troballa de restes del seu pas.

Ens diu el Dr. Almagro en la «Carta Arqueològica de la Provincia», que el portal del Besòs entre Puig Castellar i Turó de Montcada, ha estat pas obligat de totes les invasions i vies de comunicació. Res té doncs d'extranyar que per aquest pas s'extengués una de les famoses vies romanes que per lo tant tenia que passar prop de l'actual casc urbà de Mollet i probablement, segons el Sr. Estrada, per els terrenys avui ocupats per la Pelleria, i tampoc es d'extranyar que junt o prop de la mateixa s'hi edificués alguna de les famoses vil·les romanes, una dependència d'una de les quals hem tingut ocasió junt amb dit Sr. Estrada de confirmar i estudiar en terme de Sant Fost i no lluny de Canyelles. Tampoc d'això en coneixem cap reste a Mollet però sí la notícia de que a la plaça de l'antiga església s'hi vegé un troç força gros de paviment romà i sembla que als fonaments de la mateixa, que avui encara en part poden apreciar-se al carrer de Sant Olaguer, hi figuren alguns fragments de «tegula» romana lo que de confirmar-se seria una dada molt interessant per aquest període de l'història local avui per avui tan desconegut.

Com a seqüència d'aquest esboç, que si més no haurà estat llegit amb curiositat per la major part d'assidus lectors de SEMBRA, he de fer un prec i es el de que si un indici apareix en nostre terme i veïns, d'aquests primers moradors no el deixem perdre. Al fer pous, desmuntats de terres o fonaments, al llaurar un camp, es freqüent l'aparició d'ossos, terrissa, pedres treballades que es veu tot seguit ésser impossible siguin producte de la naturalesa, en aquests cassos un avís a qualsevol membre del Centre i passarem a visitar-ho, sens que això hagi de portar-vos cap entrebanc, ans el contrari, la satisfacció d'unir vostre nom al dels que treballem per la reconstrucció del passat molletà.

JOSEP M.ª SUÑE

Pesebres y pesebristas

Con el logro de la compenetración de estas dos palabras se podría valorar en intensidad la satisfacción de una labor recién emprendida y este justo valor total lo podríamos deducir conociendo el valor de los componentes parciales.

Pesebre es toda representación del nacimiento de Nuestro Señor Jesucristo.

Pesebrista es todo ejecutor de un Pesebre.

Los Pesebres los valoramos por su acertada concepción, su pulcritud de interpretación y artístico desarrollo; colorido, luces y sombras; verismo escénico y plasmación escultórica. Los pesebristas se valoran por reflejo en su realización pesebrística. Este valor queda impreso en forma más o menos artística y concreta puesto a juicio competente y logrado personalmente gracias al don innato en el hombre artista y desarrollado con constancia y voluntad en el que no lo es.

Pero hay en esto algo muy curioso y es, que nadie que no haya probado sentirse artista y dejarse llevar por la fantasía de la construcción de un Pesebre se habrá podido percatar de que todo Pesebre que

construimos nos sorprende por su resultado insospechado. Antes de intentarlo no nos habíamos sentido capaces de conseguir lo que a nuestra vista nos admira.

A veces pensamos si en esto hay algún mágico efecto, una prestación de saber artístico que nos ofrece Aquel a quien ofrendamos en lo más íntimo de nuestro ser, aquellos esfuerzos más o menos bien logrados, sabores y sinsabores obtenidos en su construcción.

Y es que además, uno se siente en sus momentos de mística inspiración un artífice más que labora por la propagación de la bondad de Aquel, que con ser tan pequeñito, ve muy bien en nosotros y valora, no aquel artístico Pesebre, como si fuera un miembro de un jurado calificador, sino como fiel de la balanza que pesa nuestro debe y haber con caída hacia el primero y que coloca el peso de nuestros sacrificios en el plato del segundo, consiguiendo mover en un pequeño movimiento ascendente el plato de nuestro haber.

A tal objeto propongámonos pues al empezar nuestro Pesebre, ofrendar humildemente a nuestro Niño, aquello que representa y sintetiza los tiernos momentos del ciclo litúrgico y de nuestra comunidad de devociones; el signo y afán inextinguible de la conmemoración Navideña; calor más vivo aún que aquel del hogar en el que es venerado el recuerdo del Nacimiento de Nuestro Señor Jesucristo; el deliquio inefable y espiritual de un Pesebre.

Ofrenda humilde pero profundamente sentida: humilde como el establo de Belén y sentida con la misma devoción sencilla y emocional de los Pastores. Y así, haciendo espiritualmente nuestra entrega, de lo que constituye el ingenuo afán de todo un año, que culmina en las fiestas de Navidad y que constituye el ejemplo vivo para todas las familias católicas del orbe, de aquella de Nazaret en el venturoso Nacimiento betlemita, nos sentimos arrebatados por la emoción y el entusiasmo al creernos formar parte íntegra del coro angélico que por doquier pregona con intenso júbilo y regocijo:

«Gloria a Dios en las alturas...»

JOSE M.ª PARERA

Desembre 1945 - Desembre 1951

(Sis anys d'actuació)

Ja a primers d'octubre de l'any 1945 es nota en el que havia estat Temple Parroquial els anys 39 i 40 i futur Centre, una activitat desconeguda; paletes i fusters, pintors i electricistes, tots treballen afanyosament, i al vespre la quietud del carrer de la Pau és torbada pels cants angèlics o demoníacs d'un pomell de joves, i no tant joves, disposats a ressucitar a la nostra vila "Els Pastorets". I arriba al 25 de Desembre i el Centre Parroquial obra les portes per acollir un públic numerós, àvid de sans espectacles, donant-se 8 representacions de "Pastorets".

Des de llavors, ni un moment de descans; segueix un "Don Gonzalo", un "Cap al cim" un "Moneders falsos" i així successivament omplenant festes i més festes. El Centre Parroquial es un fet i l'elenc dramàtic, pilar fonamental de totes les entitats catòliques, està creat i decidit a fer-ho tot pel Centre.

L'any 1946, regeix els destins de la nova associació una comissió formada per 7 elements, fins a octubre, en què és aprovada pel Bisbat la Junta Directiva, integrada per 11 actius aimants de les coses del Centre.

El primer afany de la Junta es la inscripció de socis, per lo que es comença una forta campanya a principis de l'any 1947 conseguint-se, en poc temps, crescut nombre dels mateixos. No s'acaba aquí l'activitat de la Junta doncs es nomena una Comissió per a dur a terme la formació d'una Biblioteca, i el Desembre del mateix any pot oferir-se als socis en local apropiat i més de 800 volums. Es crea una Secció Excursionista, es donen audicions de sardanes, es construeixen diorames nadalencs, s'organitzen sessions de cine amb què omplenar les festes que deixa lliures el Teatre, cada dijous es donen, durant llarga temporada, cursets de formació moral, es crea (novembre del 1948) la Secció Deportiva amb equip de basquet que participa brillantment en les competicions Diocesanes, es crea un servei de censura d'espectacles, el desembre del 1949 surt per primera volta la circular «SEMBRA», llaç d'unió de la Junta Directiva amb els socis, que avui porta ja 25 números i altres tants mesos d'existència, continuament es fan millors al local, culminant amb la pendent de fusta a la sala d'espectacles, etc.

Fins aquí lo realitzat. Com que tot lo fet i lo que ajudant Déu és farà, ho devem en gran part a l'abnegada actuació de la Secció Teatre, acabaré fent un petit comentari-estadística de la seva actuació.

S'han donat al nostre local, 165 representacions teatrals, amb un total de 201 obres de les que 113 han estat en sessió d'estrena i el reste repeticions. Per temporades, la darrera, 1950-51, ha estat la més activa amb un total de 40 representacions i 24 estrenes.

El nostre elenc dramàtic ha actuat a Llívia de Munt, Montmeló, Sitges, Granollers, Parets i Palau, deixant en totes aquestes sortides una nota de bon gust i ganes de tornar a veure'ls actuar.

Nuestras conferencias

A mis lectores:

Quisiera en breves líneas exponer lo que son nuestras reuniones semanales y lo que de ellas se espera.

Lo que son: Todos los jueves, a las nueve y media de la noche, se reúnen en nuestro Centro Parroquial un grupo de jóvenes y hombres bajo la presidencia del Rdo. Mn. Antonio, ávidos de saber el porque de las cosas y aclarar en lo posible las dudas que surjan respecto a la ciencia de Dios. Tales reuniones no solo se dirigen a estudiar temas religiosos sino también cuestiones de ciencias naturales. En ellas se han expuesto ya diferentes temas de los que cabe señalar: "El misterio de la Eucaristía", "El origen de la vida, desde la materia anorgánica a la orgánica", desarrollados por Mn. Antonio y "Biografía y conceptos de la vida de Alexis Carrel" por Juan Tiffon. Temas todos ellos de suma importancia para la sociedad actual que parece contentarse con el "hecho de las cosas" sin preocuparse del "porque de las mismas".

Lo que se espera: Fruto de las mismas ha de ser el formar en la mente de los asiduos asistentes, conceptos claros de la vida, abriéndoles los ojos a la fe y a la verdadera ciencia, a fin de llegar al claro conocimiento, de lo que somos y de cual es nuestro destino.

Para finalizar quisiera hacer un llamamiento a todos para que asistan a estas reuniones que no les será pérdida de tiempo, pues si bien es sabido que el sabio es el que se da cuenta de que no sabe nada, bien podrá hallar en las exposiciones de los distintos conferenciantes, algo que él no sabía y para aquél que apenas sabe nada, cuán útil no le será el aprender algo de estas cosas tan necesarias... Pues bien, si estas reuniones empezaron hace varias semanas con asistencia de unas quince personas y ahora somos ya unos treinta, por qué no poner cada uno nuestro granito de arena sacrificando una hora todos los jueves para una cosa que tanto ha de influir en nuestra formación? Todos, socios y no socios, estáis invitados y no tenéis más que probar. Seguro que ya no lo dejaréis y seréis otros tantos entusiastas propagadores de la obra de formación cultural y moral de nuestro querido Centro Parroquial.

JAIME ARMENGOL

D'elencs forans hem rebut la visita del de Sitges, femení de Granollers i titular i jovenívol de Sant Andreu de Palomar.

Heus ací lo portat a terme. Projectes per demà? Molts. De tal manera, que necessitariem un espai que no tenim, per a detallar-los, amb lo que sí contem és amb un entusiasme sens límits i ferma confiança en Déu i en la alta finalitat del Centre, lo que fa que treballem sens descans per tal de dotar-lo de tot quant els socis anhelin i condueixi a la major Glòria del Senyor.

JOSEP M.ª SUÑE

Dates i dites

Un gran diari anglès publicà el següent concurs:

«Suposem que un globus transporti tres homes cèlebres, els tres molt útils a la humanitat: Sir Alexander Fleming, Frederich Joliot-Curie i el professor Bogomeletz. El globus es atrapat per una tempesta i no pot salvar-se si no es llença un dels passatgers a l'espai. Qui, en la seva opinió ha d'ésser el sacrificat?»

El diari rebé moltes respostes en les que els lectors sospesaven pro i contra del valor de cada una de les personalitats i llur utilitat per la humanitat. El primer premi va concedir-se a un jove de disset anys que contestà:

«Es precis llençar a l'espai al més gros dels tres».

Un metge havia prescrit a un del seus malalts un règim alimentici mol trigurós. Un dia tot prenent-li el pols li digué molt enfadat:

—Malgrat la prohibició vostè ha menjat un ou passat per aigua!

—Com pot comprobar-ho en el meu pols?

—Amb tota seguretat —li respon el metge— L'ou conté sofre, fòsfor i albúmina que exciten les parets de l'estómac i això influeix en el pols.

El malalt va prometre observar el règim prescrit i l'ajudant ple d'admiració, una vegada fou fora el client, digué al metge:

—Ha comprovat efectivament en el pols que havia menjat ou?

—De cap manera, respongué somrient, però tenia una taca d'ou a la camisa.

El professor B. va ésser nomenat metge del Rei d'Anglaterra i posà l'anunci següent:

«Tinc l'honor d'informar als senyors estudiants, que Sa Majestat el Rei m'ha nomenat metge al servei de Sa Majestat».

Al dia següent algú afegí:

«God save the King» (Déu salvi al Rei).

Fa pocs dies a un dels metges de la nostra població varen anar-lo a cercar a les tres de la matinada amb caràcter d'urgència. Es llevà tot seguit, anà a casa del malalt ràpidament, va mirar-lo bé i digué:

—Si vol fer testament faci venir el notari tot seguit!

El malalt com es natural va espantar-se, preguntant:

D'altres temps

«D'avans de Nadal també's passeja per lo Vallés com en «Peret per sa casa» lo «dengue» amb llurs mans a la butxaca, cara riallera, mirant de regull, escullint de entre nosaltres, sens atendre classes, los que vol per donar desgana, mal de cap, de ventre, cruixement d'ossos y febre, fer estar tres o quatre dias al llit y altres tans embolicats ab tapabocas o mocadors.

Aqueix últim Nadal, molts no pogueren fer la típica xupina: no perque vulgan deixar tal costum, sino per no tenir vi, no sols blanch sino negre per remullar dins la cassola las torradas de pa blanch... Fa condol veurer passar tot sovint carretadas de ceps morts per la filoxera! Alguns aném plantant ceps americans ab la esperansa de poder fer quant menos un poch de vi per lo gasto de nostres families. Segons se diu, molts propietaris tractan de sembrar pinyons y aglans en los terrenos abandonats: si aixó's compleix nostres nets tornarán a veurer lo Vallés rublert de bosch com vegeren los de la meva edat en la infantesa.

Las plujas darreras nos han alegrat molt: han fet molta saho y que lo Congost y Mogent revinguin aygua que'ns assegura las primanqueries: feya caurer las alas de la esperansa al contemplar ab dos rius y lo Tenés sechs com una esca al entrar al any 1890»

12-1-1890

—Es que estic molt malalt, senyor doctor?

A lo que ell somrient contestà: —De cap manera, solament que no vull ésser l'únic a qui vostè fa llevar a aquestes hores, sense una causa justificada.

A un vell i savi jutge escocès li demanaren que resolgués una demanda judicial entre dos germans, per qüestions d'herència d'una finca que tenia d'ésser repartida en parts iguals entre els dos. La decisió del jutge es històrica:

—Que un germà faci les parts i que l'altre escolleixi.

El nen petit:

—Si faig soroll em peguen..., i si estic quiet em prenen la temperatura!

Vida del Centre

Necrològica. Després de llarga i penosa malaltia suportada amb resignació cristiana, entregà l'ànima a Déu en Joaquim Bernial. Als familiars i especialment a l'amic Joaquim, fill del finat, acompanyem en son dol. Igualment diem al president del Centre, Dr. Vilaseca per la mort, a Santa Perpètua, del seu pare polític.

Prometatge. Ha tingut lloc el de la consòcia Margarida Salvà amb un jove de la veïna localitat de Parets. Els donem l'enhoraboan.

Naixement. La llar del company Joan Castells, secretari del Centre, s'ha vist alegrada per la naixença d'una formosa nena que en la pica baptismal ha rebut el nom de Roser. No cal dir com de tot cor felicitem a l'amic Joan i amb ell a sa muller i familiars tots.

Biblioteca. S'han rebut els acostumats butlletins més el «Màris Nella» de Santa Maria del Mar, al que corresponem.

La Caixa de Pensions ens ha fet entrega dels següents volums: «A Dios por la ciencia», Simon; «Historia del Arte», Ràfols; «Luís Millet», García; «Metapsíquica y esperitismo», Palmés; «Recetario Formoso»; «Como ganar amigos», Carnegie; «Personajes de la Inquisición», Walsh; «Lecturas buenas y malas», Garamendia; «Educación católica de la familia», Schneider; «Astronomía», Comas y Solá; «Viaje a Lourdes», Carrell; «Historia del deporte», Valserra.

Teatre. Una sola obra nova ha estat presentada durant el mes, els dies 8 i 9 solemnitzant la Festa de la Immaculada i el públic no ha respost com s'esperava i l'obra es mereixia. «El Gran Cardenal» de l'acadèmic Pemán es una gran obra completa en tots els aspectes i d'ella sapigueren treure els nostres artistes un gran profit. La presentació cuidada, com també el vestuari i l'únic punt negre de les vetllades fou el que en una obra que tots deuriem veure no s'acabessin les localitats i que alguns dels espectadors, per sort molt contats, donguessin proves del poc gust i sentit agafant-se divertidament unes de les escenes més dramàtiques i sentimentals de l'obra.

Deport. El primer equip segueix rutllant. Vencé, encara que just, al camp del Montserrat, a casa al Gaudi i el dia 9 al C. P. C., després del millor partit jugat al nostre camp i en mig d'una espectació i aflluència de públic com no s'havia vist mai en els nostres torneigs. L'actuació de l'equip local complet fou model de tècnica i compenetració conseguint un clar 33-24 sobre els fins llavors imbatuts líders.

L'equip juvenívol segueix entusiàsticament la seva actuació en un desproporcionat campionat on ha d'aprendre la veterania que avui no té.

Cercles d'estudis. Han continuat com de costum tots els dijous a dos quarts de 10 dirigint-los Mn. Antoni. Hem de destacar que un dels dies en Joan Tiffon esboçà la biografia i obra d'Alexis Carrell.

Arqueologia. El passat 11 de desembre el consoci Suñé va ésser convidat i assistí a la reunió de la Comissaria Provincial d'Excavacions Arqueològiques a casa del Sr. Baró d'Esponellà i baix la seva

presidència. Es tractaren diferents assumptes relacionats amb la Comissaria, intervenint varis delegats presentant les darreres i més importants troballes, fotografies o noves en general. Està en estudi la creació de Delegat a Mollet a lo que acompanyaria una delimitació en el camp d'acció segregant una extensa zona de la de Granollers avui agobiada per lo extensa, i donant caràcter oficial a les excavacions portades a terme pels elements locals al mateix temps que tenint una immillorable col·laboració científica per l'instal·lació de l'anhelat Museu.

Delegació de l'Associació Pessebrista de Barcelona. S'ha creat una delegació local de dita Associació baix el patrocini del Centre Parroquial, havent quedat nomenats per regir-la durant aquest primer any: Josep M.ª Parera, Vicenç Torrents Falguera i Miquel Rabasó. Han estat vàries les reunions tingudes i optims els resultats. El nombre d'inscrits es força apreciable i l'organització del Concurs infantil bona prova de lo que es proposa portar a terme.

Alguns d'aquests pessebristes han estat encarregats de fer-lo al Centre i encara que aquest any hagi estat precipitat s'espera l'any vinent poguer fer quelcom digne del Centre i per lo tant de Mollet.

Sorteig de Nadal. Correspongueren les paneres als núms. 2.704 que obrava en poder de Jaume Codina, i al 4.824 que quedà entre els talons que no es vengueren i que per lo tant jugava el Centre.

Aclariment. En Lluquet i en Rovelló, engany, no han saltat ni han fet de les seves a l'escenari del Centre.

Sabem que molts dels nostres amics al enterarse que aquest any no es farien les acostumades representacions de «Els Pastores» se n'han dolgut.

Creiem obligació nostra exposar les causes i raons per les quals hem deixat de fer l'obra esmentada.

L'any passat el pressupòst de gastos de representació (vestuari, decorats, etc.), sofí un regular augment, que fou salvat amb superàvit gràcies a les moltes sessions que es feren.

Un nou augment d'aquest any, feia que els gastos creïessin desmesuradament i abans de fer una temporada de resultats econòmics dolents, la J. D. decidí suspendre aquestes festes les representacions de «Pastores».

A més, no cal que diguem als nostres socis, puig els suposem enterats, el gran esforç d'organització i preparació que son necessaris per a posar en escena obra de tanta envergadura.

També la manca d'actors, necessaris per tal de presentar els cors de pastors i dimonis com cal, ha estat una de les causes de la suspensió dita.

Esperem que per les festes nadalenques de l'any 1952, tornarem a fruit del tradicional espectacle; procurarem salvar tots els obstacles que puguin presentar-se i comptant amb l'ajuda de tots tenim l'esperança de que els nostres infants (i els que no son infants) faran sentir els seus crits i rialles en la sala del nostre Centre Parroquial, per causa de les fetes d'en Lluquet i d'en Rovelló.

**ALMOHADILLAS
ELECTRICAS**

"FEDE"

Anís y Coñac
SOLEY

Santa Perpetua de Moguda

**MANTAS
ELECTRICAS**

"DAGA"

Taller de muebles de todas clases

Secundino Nofrerías

(T I N O)

Berenguer III, 93

Mollet

Bar «La Nau»

Comidas y Refrescos

Berenguer III, 136 - Teléf. 30

Mollet

B O D E G A

Palau y Fonolleda

Barcelona, 12

Teléfono 126

Mollet

BICICLETAS Y ACCESORIOS - ARMERIA

F i l b á

Calle Jaime I, 70

MOLLET

Granos y despojos

Ventas al detall

Marcelino Segalés

Avenida de los Caídos, 56

Mollet

Muebles Moré

Avenida Generalísimo, 1

Mollet

CONFITERIA Y PASTELERIA

GIRALT

**Especialidad en pastas secas de todas clases
Turrónes de fabricación propia**

Avenida de los Caídos

Mollet

Reparación de Calzado

Juan Lot

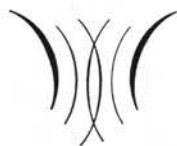
Balmes, 2 (Frente Rambla)

Mollet

Antigua Casa Tan Bonic
CONFITERIA - PASTELERIA
COMESTIBLES

PUJADAS

SUCESOR DE JOSE ROTA

C. Ventalló, 22 y 24 - Tel. 25

Mollet

Mayor y detall de
Cereales, Legumbres, Salvados, etc.

Emilio Rebull

Antigua Casa Mitjá

Teléfono 90

Mollet

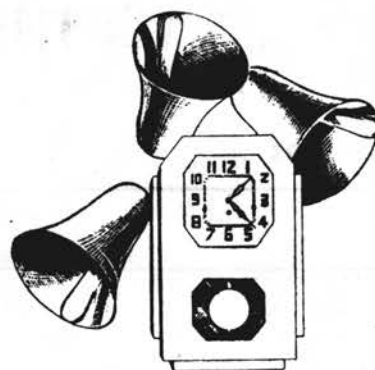
FARMACIA

J. Amadó

CENTRO DE ESPECIFICOS

Productos purísimos
Aerosoles medicinales - Oxigenoterapia
Ortopedia - Análisis Clínicos

Plaza del Caudillo, 13 - Tel. 121 - Mollet

RELOJERIA - JOYERIA - OPTICA

JORBA

MOLLET Y MONCADA

Antigua Casa "Ferrer de Tall"
de

José Flaqué

Perfumería - Mercería - Bisutería
Objetos para regalo

Plaza Cataluña, 5 - Mollet

Carpintería Mecánica

Guerrero, S. L.

Toda clase de trabajos en madera

Jaime I, 130

Mollet

Bicicletas Rabasa de A. Basolí

Las bicicletas que satisfacen las necesidades del usuario

Representación de Motos: DERBI 250 c. c. - GUZZI 65 c. c. - S. R. S. 53 c. c.

Berenguer III, 48 - Teléfono 132 - Mollet

Lampistería y Electricidad

Emilio Codina

Venta, reparación y montaje de motores y bombas para riego - Extenso surtido en Batería de Cocina
Cristalería - Cuchillería y demás objetos para uso doméstico.

Distribuidor exclusivo de los aparatos de Radio

Jalme I, 94-Tel. 137

Mollet del Vallés

Tejidos - Sedas - Confecciones
Especialidad en Camisas a medida

CASA FRANCISQUETA

Berenguer III, 40 - Tel. 114

Mollet

Taller de Muebles

José Nofrerías

Especialidad en toda clase de Muebles

Berenguer III, 99 (La Nau)

Mollet

Reparación de maquinaria en general
Reparación de motores de explosión e instalación
de bombas y motores para riego

Ramón Careta

Avda. Laidos, 6

Mollet

TINTORERIA PARIS

Lavados en seco - Maquinaria moderna - Teñidos sólidos - Lutos en 6 horas

Berenguer III, 104 - Mollet del Vallés

MARIANO ESTEVE TINTO

Lampistería - Electricidad - Bobinajes
Bombas de pistón y centrífugas

Jaime I, 155 - Teléfono 136

Mollet del Vallés

COMESTIBLES Y TOCINERÍA

Pedro Rabasó

Jaime I, 170

Mollet

ACADEMIA MOLLET

Director D. ARCADIO VIÑAS

Bachillerato - Comercio - Primera Enseñanza
Clases especiales de Taquigrafía,
Idiomas y Dibujo

Jaime I, 2 y 26 - Teléfono 13 - Mollet

Para discos solicitados y toda clase de
publicidad, acudan a

Radio Tarrasa, E. A. J. 25

REPRESENTANTE EN MOLLET:

Enrique Viñas Quixalós

Jaime I, 26 - Tel. 13

Mollet

MERCERÍA Y PERFUMERÍA

LA RAMBLA

Balmes, 5 - Mollet

ALMOHADILLAS ELECTRICAS

“DAGA”

JUAN VENTURA FALGUERA

(JOANET DE LA FONTA)

CONTRATISTA DE OBRAS

Calle Berenguer III, 44

Mollet del Vallés

INDUSTRIAS QUIMICAS DEL VALLES, S. A.

MOLLET (Barcelona)

RIERA

PINTOR

Mollet del Vallès